

Seg vil her tilføje, at det dog maaffee kan ansees for tvivlsomt, hvorvidt den principielle Menighed ved denne Leilighed vil kunne blive udjevnet, og dersom den ikke bliver udjevnet, vil jo Følgen, ligesom ifjor, blive, at Børnepligtsloven ikke kommer ud. Seg vilde derfor, aldeles uden at tage Hensyn til den Motivering, der tidligere har været anført af Undringsforslaget under Nr. 16, motivere mit Forslag paa den Maade, at jeg vilde sige: Vilde man nu ikke her handle rigtig i foreløbig at udflyde det hele Principspørgsmaal? Naar man saaledes udflyd Principspørgsmaalet, vilde dette Spørgsmaal blive heelt aabent, og det vilde slet ikke kunne være til Præjudice for Spørgsmaalets fremtidige Afgjørelse, at denne foreløbige Bestemmelse blev tagen. Dersom det høitærede Thing kunde være enig med mig deri, vilde jeg dertil tillige føie, at jeg, naar man saaledes flyd det principielle Spørgsmaal ud og iøvrigt vedtog Børnepligtsloven, vilde ansee det for en naturlig Selvefølge, at det nu bestaaende Forhold med Hensyn til Præsternes Børnepligt maatte vedblive uforandret, og de Udtryk, som forekomme i mit Underændringsforslag, have derfor ikke Andet at betyde. Præsterne maae, saaledes som Tilfældet har været ifølge Børnepligtsloven af 2den Marts 1861 § 4, vedblive at være fritagne for al Krigstjeneste. At denne Lov af 2den Marts 1861 endnu er gjældende, staaer jo desuden indirecte i dette nye Lovforslag, idet nemlig Børnepligtsloven af 2den Marts 1861 i dette Lovforslags § 55 staaer anført som en af de Love, der ved den nye Lov skulde ophæves. Naar den nu, altsaa ikke blev ophævet, er det jo en simpel Consequent, at saa bestaaer den. Seg har saaledes foreslaet, at dette principielle Spørgsmaal skulde flydes ud for Diebliffet, for at Børnepligtsloven kunde udflyde. Spørgsmaalet vil, som sagt, derved holdes aabent, og den Midlertidighed, som derved vil kunne indtræde, ffjønner jeg ikke vil komme til at være ret længe. Seg vil udtrykkelig tilføie, at for mit Bedkommende forekommer det mig, at der ikke kunde være Noget til Hinder for, at man endog udtrykkelig satte et vist kort

Naremaal istedetfor Udtrykket: „Indtil videre“. Dersom der i dette Udtryk „Indtil videre“ findes en Mangel paa Gyne til at betegne det, som jeg har meent skulde betegnes derved, saa har jeg ikke Noget imod, at der i dets Sted blev sat et vist kort Naremaal, i hvilket den ældre Tilstand altsaa skulde vedblive, førend dette Spørgsmaal blev endeligt afgjort, og i denne Mellemtid mener jeg, at der maatte kunne være Tid til paa en eller anden Maade at give Sagen en saadan Behandling, saa at man, naar den kom til Rigsdagens Afgjørelse — thi her er det jo, at det Spørgsmaal skal afgjøres — vilde kunne sige: her foreligger Sagen, ikke alene drøftet fra Statens Standpunkt, men ogsaa drøftet fra Kirkens Standpunkt. I Henhold til disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale mit Underændringsforslag, og jeg vil i den Anledning ikke blot henvende mig til dem, som ere enige i denne Ansuffelse, i den Sætning, som udtrykkelig er udtalt i Undringsforslaget under Nr. 16, men jeg vil tillige henvende mig til dem her i Thinget, som maatte ansee det for ønskeligt, uden at bortgive noget Egentligt, Noget af Betydning, at fikre sig, at Børnepligtsloven kunde blive vedtagen endnu i denne Samling.

Berg: Som Medlem af det Udvalg, der behandlede denne Sag ifjor, stillede jeg i Forening med et andet æret Medlem af samme Udvalg et Forslag om, at det Spørgsmaal, der her er debatteret af de tre sidste ærede Talere, skulde kunne afgjøres derhen, at de Geistlige fritoges for Tjeneste i Forstærkningen. Min Tanke ved at være med til at stille et saadant Forslag var den, at for det Første vilde man ikke kunne antage efter Charakteren af Udtalelserne fra den daværende Justitsminister, at man kunde naae videre end dertil ved den endelige Afgjørelse af Sagen, og dernæst, at vi ved en saadan Smødelommen, en saadan Moderation — da vi jo ved at stille dette Undringsforslag i Principet erkjendte det for rigtigt, at de Geistlige blev Børnepligten underkastede — aabnede Vej for